

متن پرسش

سلام علیکم: در نقد دموکراسی گفته می شود که معایب بزرگی مثل سرنوشت مردم بازیچه ی هوس گروهی از مردم قرار می گیرد، مردم چون تجربه ی سیاست خارجی یا اقتصادی ندارند از داوری صحیح نسبت به امور سیاسی ناتوانند؛ همه رهبران از نیکان نیستند و نمی توان به آنها اعتماد کرد. رهبران برای کسب رأی درصدد جلب رضایت مردمند نه تأمین مصلحت واقعی آنها و در حکومت دموکراتیک آزادی در عقیده اگر چه خوب است ولی باعث از بین رفتن وحدت جامعه می شود. حال واقعا با این مباحث وجه تمایز بین مردمسالاری دینی و دموکراسی چیست و می شود دموکراسی را اساسا با این مشکلات در بستر دین تعریف کرد و در هویت دینی که قصد تحقق حکم الهی بر جامعه را دارد، گذاشت؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به جهت همین مشکلات که در دل دموکراسی به صرف دموکراسی نهفته است. بنای نظام اسلامی آن است که انتخاب مردم در بستر سنت و شریعت الهی انجام گیرد و معنای حضور شورای نگهبان در انتخابات از همین قرار است تا کلیت نظام و اهداف قدسی آن همواره محفوظ بماند. موفق باشید